

[Hans Nielsen.]

haarde Vilkaar, hvorunder Befolkningen lever.

Efter Meddelelser deroppefra ser det dog ud til, at Overenskomsten nu vil blive godkendt af Lagtinget, selv om Selvstyrepatriet indtager den mærkelige Holdning at være neutral ved den endelige Afstemning.

Der er imidlertid Grund til nærmere at overveje forskellige Erhvervsørgsmaal vedrørende Færøerne. Øernes Fiskerflaade forringes stadig trods Tilgangen af nye Baade. Færingernes Fiskeri ved Hjemlandets Kyster bliver stadig ringere og ringere, og i stigende Udstrækning maa Fiskerne søge helt bort til de fjerne grønlandske Egne, da Fiskeriet under Island bliver besværligere, ogsaa grundet paa de islandske Myndigheders Optræden over for fremmede Fiskere. Havet omkring Færøerne og særlig mellem Norge, Island og Færøerne rummer store Rigdomme af mange Slags Fisk, men det er de fremmede, der høster den største Del af disse Rigdomme, og specielt vedrørende Silden er Færingernes Fiskeri uden Betydning.

Det bliver nødvendigt, at man henederafra ved privat Initiativ eller ved Statens Hjælp eller maaske ved begge Dele i Forening søger at hjælpe Færingerne til en Del af de Rigdomme, der findes i Nærheden af Kysterne deroppe. Hvorledes dette praktisk bedst lader sig realisere, skal jeg ikke fortælle mig i ved denne Lejlighed, men jeg henstiller til den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse og eventuel Undersøgelse i en Kommission eller et Udvalg. Jeg vil haabe, at en Repræsentant for det højtærede Ministerium sammen med Finansudvalget til Foraaret eller Sommeren vil faa Tid til at besøge disse fjerne Landsdele, for at man ved Selvsyn kan overbevise sig om, at Hjælp saavel til Jordens Opdyrking som til Fiskeriets Fremme paa Færøerne er nødvendig.

Brorsen: Det synes at være Skik og Brug — vi har i alt Fald hørt det nu i en Del Aar —, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som Ordfører for Socialdemokratiet kommer herop, gaar de første Minutter til en overstrømmende Ros til hans foresatte, den siddende socialdemokratiske Regering. Jeg vil med Hensyn til den Karakter, han gav i Aar, sige, at man efterhaanden har Indtrykket af, at den sædvanlige Karakterskala, som vi kender fra Skolen, ikke mere slaar til. Han var jo meget overlegen og fortalte mere end een Gang, hvor

store og stærke de i Virkeligheden var inden for Regeringen og inden for Regeringspartierne; der var intet, der kunde rokke dem. Han lod haant om Oppositionspartierne og mente, at Regeringen aldeles ikke behøvede at tage det særlig alvorligt, selv om der nu naturligvis vilde fremkomme en Del Kritik fra Oppositionstalerne over for den siddende Regering. Jeg synes dog, der kunde være Grund til at minde det ærede Medlem om, at selv om Ministrene er store, meget store, saa kan de store jo ogsaa falde, det har vi set den ene Gang efter den anden i vor politiske Historie; der er ogsaa en anden Ting, man maaske kunde have Lov til at gøre opmærksom paa: at en Regering kan jo ogsaa raadne op indvendig fra. Jeg tror nu heller ikke, der er den Idyl alle Steder inden for det stormægtige Socialdemokrati, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vilde give det Udseende af; jeg minder f. Eks. om Esbjerg og om Aarhus, jeg synes i Virkeligheden, at det ikke altid er den rene Idyl, man faar Øje paa. Man kommer temmelig sikkert Sandheden meget nær, naar man hævder, at til Trods for de Udtalelser, der faldt her fra Socialdemokratiets Ordfører om, at der var intet at frygte, saa kan man i alt Fald sige een Ting, at Socialdemokraterne er hundeanst for den Opposition, der mange Steder begynder at melde sig inden for de danske Fagforeninger, derom er der slet ingen Tvivl.

I øvrigt blev Talen, som sædvanlig, fremført af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i en gemytlig Tone, og det skal man aldeles ikke foragte, en lidt forsoren Tone, der dog ved en Lejlighed som denne, Finanslovens første Behandling, maaske alligevel passer mindre godt, især naar det ærede Medlem begyndte med at tale om, at vi stod og i mange Aar har staaet over for meget store Vanskeligheder med Hensyn til de Opgaver, vi har at løse her i den danske Rigsdag. Det er for øvrigt en Ting, vi tit fortæller hinanden, og i og for sig er den naturligvis ogsaa sand, at vi i de sidste tre-fire Aar har staaet over for store og vanskelige Opgaver. Vi har jo været nødt til at beskæftige os med Lovgivning paa Omraader, som vi ikke tidligere, blot vi gaar en Del Aar tilbage i Tiden, havde tænkt os Muligheden af at skulle lovgive om.

Vanskeligheder er der altsaa nok af, men jeg tror alligevel ikke, at de Vanskeligheder, vi staar over for her i den danske Rigsdag med Hensyn til de Opgaver, der skal løses, er større, end at der var Mulighed for, at vi kunde løse dem meget bedre, end det hidtil er sket, hvis der blot var en